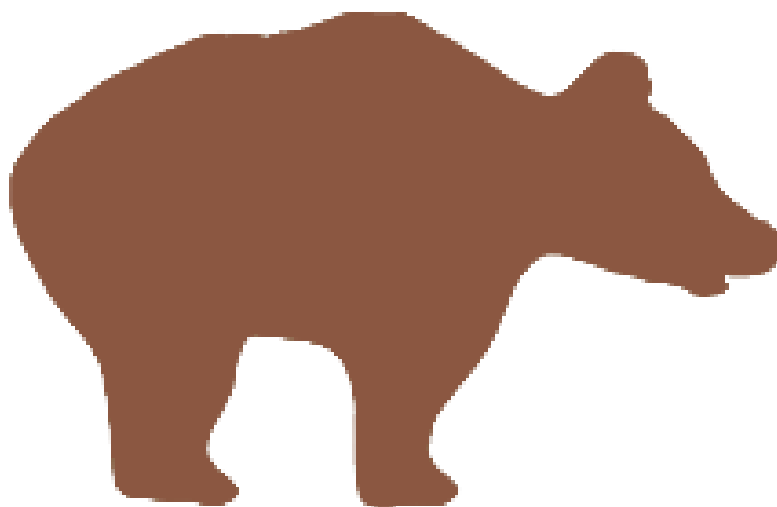

Měsíční korálky

Zpravodaj Lidu Medvědího potoka, rodičů a příznivců kmene
Wowapiska Oyate Mato Wakpala, Ate, Ine, Kola
Jsme tu jeden pro druhého, a to nás spojuje

TOTOLAN WI

říjen
2020

ÚVODNÍ SLOVO

Už jen málokdo z vás si ho pamatuje....bájný TOTOLAN WI....kdysi známý kmenový zpravodaj. Každý měsíc jsme netrpělivě očekávali další vydání, a těšili jsme se, až si zase počtem něco zajímavého. Mohli jste zde najít pravidelné rubriky, aktuality, celooddílové info, ohlédnutí za uplynulými akcemi, a nechyběl samozřejmě i nějaký ten vtípek navíc.

V letošním roce máme takovou vizi, a sice obnovit TOTOLAN WI. A kdy jindy zase začít psát, vzpomínat na akce uplynulé a těšit se na ty budoucí, a s radostí si přečíst pár oddílových řádků, než právě teď, v době pandemie a bohužel s tím souvisejícím přerušením činnosti našeho kmene. Věříme ale, že vše se brzy dá do pořádku, zase se sejdem a budeme spolu mocně prožívat čtyřicátý rok činnosti našeho společenství!

Přejeme vám zajímavé rodinné vycházky do přírody a ať zvládáte školu i takhle na dálku. Na našich stránkách najdete kromě jiného aktualizovaný kalendář a snad brzy přidáme další stránky, třeba podmínky medvědů, něco o přírodě atp.

Rúnach Clach – Zářící kameny

Na první schůzce si promítáme fotky z tábora. Slyšíme poštekávání, přibíhá malý pejsek s ruličkou papíru. Je to možné? Ano, je to Idefix! Přináší poselství z Galie. Zprávu už umíme přečíst, je to pozvánka na první výpravu za Lia Fail, informace o tom, že v Naomh Clachan dochází síla kouzelného nápoje. V glejtu získaném na výpravě je starodávné zaklínadlo Rúnach Clach, jež proměňuje luthy v zářící kameny. a víme víc: *V dávné zemi obklopené ze tří stran moři a oceány a z východu nekonečnými dálavami, poté, co zmizeli draci ve své říši, zůstali lidé, jež si je pamatovali. Byli to lidé Severu a Středozápadu. Zůstali po nich posvátné kameny, tajuplná písma a dodnes zní jejich písně v zemích, kde duní mořský příboj. Každý klan se v zemích šesti keltských bohů ve Starém lese pokusí získat zářící kameny, které v létě povezeme do Naomh Clachan. Každý klan má svého boha a každý získaný kámen bude mít jeho jméno a jméno družiny, jež měla největší podíl na jeho zisku. Esus je patronem Sklípanů, Taranis Mloků, Epona Mývalů, Lugh Blešivců, Danu Blatoušů a Fodl Bzučků.*

MALÉ OHLÉDNUTÍ

Léto už je dávno za námi, ale proč si trochu nezavzpomínat na prázdniny? Byli jsme celkem na třech táborech a všechny jsme si velmi užili. Na letošní podzim jsme měli přichystaných spoustu akcí, které bohužel v říjnu nemohly proběhnout, my si to ale vynahradíme jindy ☺ . V listopadu?

3. – 17. 7. 2020

V daleké zemi Východních věží jsme loni v říjnu získali vzácná dračí vejce. Celý rok jsme se o ně pečlivě starali, sháněli jsme oolemmy, aby naši dráčci měli ty nejvytříbenější vlastnosti, v Khaz Drakk Duru jsme sehnali dračí sklo, a hned na začátku prázdnin jsme se konečně vydali do bájně Drakonie.

Naše draky jsme vše potřebné naučili a vyprovodili jsme je do dračí síně Lugannon, aby v ní navždy zmizeli a zůstali už jen v legendách.

Do Drakonie nemůže nikdo se zvýšenou teplotou.

A jsme na místě...

İhned po příjezdu nás navštívila drakenka Hirgon se svým rudým drakem Gostirem, přivítali nás a byli překvapení, že máme opravdová dračí vejce, poradili nám, jak s nimi dál naložit, museli jsme získat dračí manu a umístit vejce na posvátné místo, prý se nám možná vylíhnou.

A taky že ano! Druhý den ráno se dráčci začali klubat. Pomohli jsme jim se dostat ven. To ale není vše, aby draci byli úplní a mohli vejít do dračí síně Lugannon, museli jsme je toho ještě hodně naučit. Čekala nás dlouhá cesta plná dobrodružství, soutěží a zkoušek, ve kterých jsme museli obstát.

İhned po příjezdu se objevila konkurenční skupina DFSU, byli to studenti až z dalekého Urstenu se svým již vylíhlým drakem Čumlanorem. Mysleli si, že nad námi mohou vyhrát, to se ale ještě uvidí!

Hirgon nám předala kouzelné plátno Lennanon, postupně se na něm objevovaly výjevy, které nám napřed nedávaly smysl, ale časem jsme zjistili, že jsou to něco jako věštby či předtuchy, zkrátka, co se na Lenannonu objevilo, to se pak také stalo. Vydali jsme se tedy na nelehkou cestu, na jejímž konci nás měla čekat dračí síň Lugannon.

Čekalo nás mnoho zkoušek a úkolů.

ŠTĚPA
 POD ZAŠTÍTOU HIRGON A GOSTIRA
 KATEGORIE: 1.-3, 4.-6, 7.-9.
 X DRAČÍ DECH (OHŮV) ŽELVA
 X DRAČÍ LOV (NĚKDE) VŘEŠTAN
 X ŽONGLOVÁNÍ (OB) (ZA STĚN) BARUNKA
 X HAŽENÍ NA BODY (NĚKDE) BAMBUS, DRINKY
 X DRAČÍ UZLOVÁNÍ (MÁMÍ) POTY
 X DRAČÍ SÍLA (POTDIE) MAMBA
 X DRAČÍ BĚH (ZA STĚN) KULÍK
 X MOCNÝ VÝSKOK (VLEUBAL) FRAŇA
 • DALEKÝ HOD OHNIVU KULÍ (HĚBĚ) TINA
 • DISKOBĚH ŠTĚPA
 DRAČÍ ARÉNA ŠTĚPA
 OČASÍKY (V. OPPL.)
 MÍČKY

A všechny jsme je zvládli..... Jednoho dne nám draci onemocněli zákeřnými a životu nebezpečnými nemocemi, ihned jsme zavolali dračí doktorku a podařilo se nám je naštěstí zachránit, ale jen tak tak.

Aby našim drakům nebylo smutno, vyrobili jsme jim spoustu dračích kamarádů.

Cesta Lennanonu se nám postupně zaplnila a konečně jsme se mohli vydat do dračí síně. Draci se před tím ale museli napít lektvaru z magického dračího grálu.

Nebylo to ale jednoduché. Nejprve jsme se museli vypořádat s protivy, kteří nám chtěli zabránit v přípravě magického lektvaru a tak i ve vstupu do dračí síně.

Nakonec jsme to ale zvládli a cesta do dračí síně nám byla otevřena. Strážci Lugannonu, Zelený a Černý drak, nás již očekávali.

Rozloučili jsme se s našimi mocnými draky, ale navždy si je budeme pamatovat v legendách....

Ted' už nás čekala jen veselá divadla, písničky a pohoda u posledního táboráku.

...a odjezd zpátky domů. Tak ahoj zase příště!

Výprava do Srbska - za poznáním Českého Krasu

5. – 11. 8. 2020

Poznámky z deníčku:

Vyjíždíme před devátou, dva rychlé vlaky a po poledni přecházíme přes Berounku. Jsme v Srbsku. Za hodinu jsme před Kubrychtovou boudou. Bez vody a elektřiny. Slyšeli jsme, že nás čeká plší komando.

Přijíždí Bára s paní H, vodou, potravinami. Majka začíná žhavit kotel a badatelé vyrážejí na Bobovické vodopády (voda zmizela už před pár lety) a tajné jeskyně. Guláš, netopýři, puštíci, plši hlídka (takže zvěsti byly pravdivé), vosy útočí ...

Další den nás čekají Koněpruské jeskyně a nálezy zkamenělin, koupání v Berounce, plši a puštíci.

V pátek Karlštejn (obdivujeme jeho majestátnost i umění starých mistrů) a Zadní Třebáň, koupání v Berounce, plši a puštíci. Nejkrásněji voní šalvěj lepkavá.

V sobotu vyrážíme na Svatý Jan, čeká nás návštěva důlního tunelu a jízda mašinkou, která dříve vozila vápenec. Berounka, užovka podplamatá, ledňáček.

V neděli Koda a Tetín s historií našich předků a Svatou Ludmilou. Užovka podplamatá a plši zase útočí.

V pondělí nás čekají mocné vápencové lomy aneb Malá a Velká Amerika, Mexiko s poštolkami a sokolem, Kanada, ještě jednou Karlštejn, bouřka a poslední koupání ... a večer jako vždy sbor puštíků. V noci tradiční setkání s plši hlídkou.

V úterý jedeme domů a Bára ještě pozoruje užovku podplamatou požírající rybu.

TŘEBOŇSKÉ PUTOVÁNÍ

8. – 15. 8. 2020

Třeboň, Tábor, Chlum...to jsou jména měst, která jsme prošli. Starý kancléř, Cep, Vizír...všechny tyhle a ostatní rybníky známe. Osm dní křížem – krážem Třeboňskou pánví je za námi spolu se spoustou her, kilometrů a komárů ☺

BOJ O OSTROV

23. – 26. 8. 2020

Kromě poznávání přírody se čas od času snažíme zorganizovat i pracovní akce, kde uděláme něco prospěšného pro životní prostředí. A tak se tedy parta odvážlivců na konci srpna vydala na Chomoutovský ostrov bojovat s bujnou vegetací, která se tam nekontrolovatelně rozrůstá a brání tak v hnízdění rackům. V minulosti na ostrově byla velká racčí kolonie, dnes už tomu ale tak není, zejména díky úbytku vhodných míst pro hnízdění, dalším faktorem je zřejmě i přemnožení populace invazního mývala severního, který rackům vyžírá vejce i mláďata.

S mývaly nic nenaděláme, ale rozhodli jsme se řešit alespoň botanický problém. Každý den ráno jsme se z Chomoutova vydali lodí až na ostrov, teda spíše dvěma loděmi, a tam jsme sekali, řezali, hrabali a vytvářeli u břehu ostrůvky vhodné pro hnízdění vodních ptáků. Práce to byla náročná, hlavně kvůli strašnému horku a pálicímu slunci, ale zvládli jsme to. Neposekali jsme sice ani zdaleka celý ostrov, ale i tak za námi zůstal velký kus práce.

Při této akci jsme spolupracovali s pracovníkem AOPK ČR a zároveň i s naším bývalým členem Peťou Kovaříkem a s dalším naším bývalým členem, a pro některé již z několika našich táborů známým Rosolem Zdenkem Koutným.

Na ostrov jsme každé ráno museli doplout, a při silném větru to nebylo lehké

Pohled z ostrova na pevninu je malebný a hned tak někomu se nepoštěstí, na ostrov je totiž běžně zakázáno plout.

Práce na přímém slunci je úmorná a v rámci přežití jsme v zoufalství vyhledávali i ten nejmenší stín.

Po práci nás čekal zasloužený oběd a odpočinek.

Na ostrově je živo...viděli jsme například kudlanku nábožnou a křižáka pruhovaného.

Posekanou třtinu jsme využili na stavbu ostrůvků, na kterých může hnízdit vodní ptactvo.

MOUDRÁ MOUDRA

- *Ani nejlepší sokol ničeho neuloví, když se mu nedovolí vzlétnout.*
- *Kočka, která často mňouká, chytí málo myší.*
- *I v pokoji o tisíci rohožích potřebuješ k přespání jen jednu rohož.*
- *Zeptáš-li se, stydíš se za svou nevědomost teď, nezeptáš-li se, stydíš se celý život.*

ROZHOVOR

ROZHOVOR S BÝVALÝM ČLENEM LMP KRIŠNOU ONDROU SKOPALEM

Za téměř čtyřicetiletou tradici prošlo naším oddílem mnoho členů. Ti už dnes mají svůj vlastní život, jejich osudy jsou různé, a někteří už se dokonce stali i rodiči a jejich děti třeba navštěvují náš oddíl. Jedno ale mají všichni společné, a sice, že se vždycky rádi vrací a vzpomínají na léta strávená s kamarády, v přírodě a na táborech.

V tomto vydání Totolanu vám přinášíme rozhovor s jedním takovým bývalým členem. Je jím Ondra Skopal, přezdíváný Křišna, ti z vás, co jste byli na táboře před dvěma lety si ho určitě velmi dobře pamatujete, nejen díky výbornému jídlu, kterým nás společně s Kevinem krmil. Takže směle čtěte, co nám Křišna na naše otázky odpověděl.

1.) Od kolika let jsi chodil do kroužku, a do kterého (kterých) klanu?

To jsem byl ve 4. třídě, to mi bylo asi tak 10 let. Od začátku do konce jsem byl Blatoušem.

2.) Co tě do oddílu přivedlo? Z jakého důvodu jsi začal LMP navštěvovat?

Tak samozřejmě rodiče a taky můj zájem o přírodu, tábornictví, hry a blbnutí venku. Už jako malej jsem měl rád různé encyklopedie a dokumenty o přírodě, což mi celkem zůstalo do teď. Naše příroda má pro mě velké kouzlo, snad i větší než kdejaká exotika. V oddíle bylo parádní, že jsem si to všechno mohl osahat, najít a pojmenovat v reálu. Jednak díky Jardovi a jeho velikému přehledu, ale taky díky ostatním vedoucím a nabašeným kamarádům-vrstevníkům jako např. Bělozubka, Kevin, Píďa, Alík, Sokol, Žbluňk a mnoho dalších. Přišlo mi to super, že se můžu od svých kamarádů učit nejen hlouposti ze kterých spíš smrděl průšvih, což byl případ většiny mých spolužáků na základce. V oddíle jsem se cítil fakt dobře a v pohodě.

3.) Vzpomeň si na nějaký tvůj nejhorší zážitek z výpravy nebo z tábora?

Nejhorší, jak by asi řekl každý Blatouš, bylo naše mnohaleté prokletí a časté pronásledování šílenými vosami. Člověk se už skoro mohl vsadit, že pokud někoho nemilosrdně na nějaké akci popíchali vosy, tak to byl Blatouš, většinou ale celý klan. Už jsme to brali s humorem a skoro jako adrenalinovej sport. Ale jinak všechny kalamity, nepřízně počasí na výpravách nebo táborech byly vždy spíš zajímavým dobrodružstvím než vyloženě blbej zážitek. Člověka nějaký ten ujetý vlak v hrozném dešti nakonec i naučí do budoucna si věci líp plánovat, dobře se obléct. Stejně tak i ty vosy – člověk by měl prostě chodit venku s otevřenýma očima. Zas taková věda to není.

4.) Byl jsi někdy na NK Zlatého listu? Jak se ti tam líbilo?

Jo, byl. Asi čtyřikrát nebo třikrát, už nevím. Děje se mi to, že když těch zážitků mám moc, tak si ne všechny dobře vybavím. Snad to není nějaká stařecká demence, ale spíš prostě že toho bylo hodně, co jsem díky oddílu zažil. Navíc jsem i trochu lajdák, takže jsem si nevedl žádný vlastní deník, čehož zpětně lituju. No, ale k té otázce. Jasně, že se mi tam líbilo, bylo to výborný, však to někteří znáte, minimálně z fotek – hromada lidí z celé republiky, včetně odborníků, přípravné dny, kdy se v terénu toho člověk spoustu ještě přiučil. Tehdy jsme se taky hodně kamarádili s Falkáčema z Valmezu, které jsme tam taky potkávali. Taky s dalšími oddíly. Taky bylo pro mě hezký i to, že se zlaťák většinou konal vždy v době, když jsem měl narozeniny. S čímž souvisela i vtipná historka o zlatých kaprech v bazéně, na který mě ostatní nalákali, aby mi udělali hobla do vody. Sice jsem byl pak za blbečka, že jsem jim na to skočil, ale aspoň jsme se zasmáli. Podobné historky, když se potkáme i dnes, nás rozesmějí vždycky.

5.) Pamatuješ si svou úplně první výpravu v životě?

No, ta moje paměť. Ale asi to bylo na Vápenici. Tam je ten Státní lom a Růžičkův lom. Ještě že jsou ty oddílové kroniky a klanové deníky, ty mi ty vzpomínky vždycky uměly dobře oživit.

6.) O jaké zvířátko ses v DDM tehdy staral?

Tak Blatouši byli přirozeně vždy v „bažině“, takže jsem se staral buď o jednu rybku nebo jiné. Nebo taky o želvy. Ale tehdy nás bylo v tom klanu celkem hodně členů, takže ta péče o zvířata byla natolik sdílená s ostatními, že to nebylo nijak velké pečování. Každý dělal aspoň trochu něco.

7.) Dal ti náš oddíl něco do budoucího života?

Dal mi toho spoustu důležitého. Životní hodnoty jako je třeba respekt k ostatním, zodpovědnost za vlastní chování k lidem, přírodě a životnímu prostředí. A taky cenné zkušenosti a vědomosti. Především ale velice dobré kamarády a skvělé zážitky na „školní léta“.

8.) A co vlastně děláš teď? 😊

Vlastně jsem se moc nevzdálil od toho, co jsem ještě dělal v oddíle jako vedoucí. Jednak dělám lektora preventivních programů pro žáky základních a středních škol, kde si hrajeme různé stmelovací hry, debatujeme o jejich aktuálních tématech, sdílíme své názory a vedeme je k nějaké vlastní zodpovědnosti. No a taky zároveň pracuju jako psycholog v poradně pro lidi, kteří mají potíže s alkoholem, s dalšími drogama, případně s hazardním hraním. Přicházejí buď kvůli vlastním problémům, nebo taky když je trápí takové věci u jejich blízkých – dětí, partnerů nebo i rodičů. Zároveň si dodělávám výcvik v rodinné psychoterapii. To mě teď baví hodně.

9.) Pojedeš nám zase někdy vařit na tábor? 😊 😊

Rád bych! Alespoň zas na týden. Minule jsme si s Kevinem sice dost mákli, ale taky to byla fakt legrace. Naštěstí nám pak přijel na pomoc Bob. Kromě toho, že jsme si všichni, kdo tam něco krájeli těmi ostrými noži, málem ufikli nějaký prst, tak jsem byl strašně rád, že zas po pěti letech jsem byl s vámi na táboře. A bylo to supr i z té druhé strany jídelního okýnka. Navíc pro příště víme, že s některými jídly experimentovat už moc nebudeme tak, abyste si víc pochutnali, zároveň abychom to zvládli technicky. Takže čokoládová fontána asi fakt nebude ani příště 😊.

PRO CHYTRÉ HLAVIČKY

Kdo pozná, co je na fotce? Své tipy pište na mail priroda@ddmolomouc.cz

CHVILKA PRO ZASMÁNÍ

Přijde zajíček do obchodu a ptá se:
„Máte mrkvičku?“
„Ano, máme.“
„Sakra, zkazil jste mi vtip.“

Prodám kompletní svaz třiceti třech
encyklopedií,
už je nepoužívám.
Zn. Oženil jsem se a má manželka ví
evidentně všechno

Tetička přijela k rodině na Vánoce.
Před spaním jí malý Pepíček říká:
„Teto, nezapomeň se v pokoji pořádně zamknout!
„A proč?“ ptá se tetička.
„Protože tatínek říkal, že nám můžeš být
ukradená.“

Honzík přijde na návštěvu k Pepovi.
Honzík: „Pepo, kde máte myš od počítače?“
Pepa: „Máma se myši bojí.“

Totolan Wi říjen 2020 pro Vás připravili Mamba a Jarda.

Do Totolanu můžete přispívat i vy! Ano, je to tak. Stačí oslovit Mambu nebo Jardu a nabídnete jim své dílo či nápad!

Dům dětí a mládeže Olomouc, 17. listopadu 47, 779 00 Olomouc 1
tel: 585 223 233, e-mail: panda@ddmolomouc.cz, priroda@ddmolomouc.cz
DDM: www.ddmolomouc.cz
MOP Lid Medvědího potoka, Praskova 1, 779 00 Olomouc 9

<http://www.moplmp.cz/>

Mladí ochránci přírody <https://www.emop.cz/> zde můžete najít dost zajímavostí o činnosti mopíků v celé České republice, na začátku každého měsíce vydávané JUVY - zpravodaje s radami, texty, fotkami ... občas se tam píše i o nás a tak vůbec.